

Teksti Maria Loikkanen. Onnimanni 1/2009

Kuva kertoo tarinaa

Brian Selznick: *Hugo Cabret*
Tammi 2008.

Brian Selznickin *Hugo Cabret* on mielenkiintoinen tapaus. Kyseessä todellakin on kuvaromaani, eli tarinaa kerrotaan pääasiassa kuvien avulla, paikka paikoin yhteistyössä tekstin kanssa. Kertomus alkaa lyhyellä johdannolla, jonka jälkeen sitä viedään eteenpäin kuvien avulla pitkän matkaa.

Eletään vuotta 1931. Selviää, että tarinan päähenkilö, nuori poika nimeltä Hugo Cabret asuu Pariisin rautatieasemalla huolehtien siitä, että kaikki aseman kellot pysyvät oikeassa ajassa. Vähitellen Hugon tarina kääriytyy auki, ja kysymykset siitä miksi Hugo elää asemalla yksin, ja missä hänen perheensä on, saavat vastauksen. Kokonaisuus muodostaa jossakin määrin mysteerinomaisen seikkailun, jonka myötä lukija pääsee kurkistamaan myös elokuvataiteen historiaan.

Tarinankerronnallisessa mielessä Hugo Cabret on eri asia kuin kuvitettu kertomus tai kuvakertomus. Edellisessä kuvitus tuo oman lisänsä tekstiin ja jälkimmäisessä kuvitus tukee tekstiä, joskus jopa hyvin kiinteässä ja vuorovaikutuksellisessa suhteessa. Selznickin kuvaromaanissa kuva itsessään kertoo ja vie tarinaa eteenpäin. Kaikki kuvat ovat omilla aukeamillaan, kukin erikokoisina. Teksti jatkaa siitä mihin kuvallinen kerronta pysähtyi. Tai vastavuoroisesti kuvat jatkavat siitä mihin teksti pysähtyi. Lukukokemus oli ennen kaikkea haastava, sillä tekstin ja kuvan vuorovaikutussuhdetta piti opetella lukemaan.

Tarinana Hugo Cabret ei sinänsä ole erikoinen, mutta kuvan ja tekstin muodostama kokonaisuutta silmällä pitäen erittäin kiinnostava lukukokemus. Tarinasta henki hyvin voimakas tunnelma. Välillä kuviin uppoutui pitkäksi aikaa ja välillä niitä selasi nopeasti, koska oli kiire saada tietää mitä seuraavaksi tapahtuu. Välillä joihinkin kuviin palasi useita kertoja uudestaan. Hassuna yksityiskohtana pitää mainita, että kirjassa on kiinnostava tuoksu, joka etsiytyi nenänpäähän joka kerran sivua kääntäessä.

Maria Loikkanen